Осип Мандельштам

Концерт на вокзалі

Перекладач: В. Неборак

Тяжке повітря, черви риють ями.
Не шепчуть зорі, вмерзлі в чорний лід,
Та, бачить бог, є музика над нами, —
Тремтить вокзал від співу аонід*,
І знову, паротяжними свистками
Розірваний, скрипковий злито світ.

Скляна вокзалу куля. Парк стогранний.
Залізний світ потрапив у полон.
В шал бенкету, в елізіум** туманний
Проноситься урочисто вагон.
Павинний крик і рик фортепіанний.
Я запізнився. Страшно. Жах. Це сон.

І входжу я у ліс скляний вокзалу,
Розгублений скрипковий стрій в сльозах.
Пронизлива нічного хору зала
І ружі у гниючих парниках,
Де під небесним склом заночувала
Тінь рідна в цих ордах-кочівниках.

І бачиться: весь в музиці і піні
Залізний світ, немов жебрак, тремтить.
Впираюся у скло, як у видінні.
Куди ж ти? тільки раз на тризні тіні,
В останній раз нам музика звучить.

---

* Аоніди (Аонійські сестри) — одне з найменувань муз.

** Елізіум — за грецькою міфологією місце перебування праведників у загробному світі .